

- 4) Direktīvas 2005/29 7. panta 4. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir ietverts izsmeļošs tās būtiskās informācijas uzskaitījums, kam ir jābūt ietvertai uzaicinājumā veikt pirkumu. Valsts tiesai ir jānoskaidro, vai attiecīgais tirgotājs ir izpildījis savu pienākumu sniegt informāciju, ņemot vērā ne tikai produkta raksturu un īpašības, bet arī saziņas līdzekli, kas ir izmantots uzaicinājumā veikt pirkumu, un papildu informāciju, ko, iespējams, ir sniedzis minētais tirgotājs. Tas, ka uzaicinājumā veikt pirkumu tirgotājs ir sniedzis visu šīs direktīvas 7. panta 4. punktā uzskaitīto informāciju, neizslēdz, ka šis uzaicinājums varētu tikt kvalificēts kā maldinoša komercprakse minētās direktīvas 6. panta 1. punkta vai 7. panta 2. punkta izpratnē.

(¹) OV C 73, 2.3.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Lieta C-613/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas kompetence — Jēdziens “Savienības tiesību norma — Direktīva 89/106/EEK — Dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšana attiecībā uz būvuzstrādājumiem — Standarts, ko saskaņā ar Eiropas Komisijas pilnvarojumu ir apstiprinājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) — Standarta publicēšana Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī — Saskaņotais standarts EN 13242:2002 — Valsts standarts, ar kuru tiek transponēts standarts EN 13242:2002 — Strīds starp privātpersonām par līgumsaistībām — Metode izstrādājuma (ne)atbilstības valsts standartam, ar kuru tiek transponēts saskaņotais standarts, konstatēšanai — Izstrādājuma (ne)atbilstības šim standartam konstatēšanas datums — Direktīva 98/34/EK — Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu jomā — Piemērošanas joma

(2017/C 006/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: James Elliott Construction Limited

Atbildētājs: Irish Asphalt Limited

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 267. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības Tiesa ir kompetenta prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā interpretēt saskaņoto standartu 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvuzstrādājumiem, kas grozīta ar Padomes 1993. gada 22. jūlija Direktīvu 93/68/EEK, 4. panta 1. punkta izpratnē, uz kuru Eiropas Komisija ir publicējusi atsauci Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā;
- 2) saskaņotais standarts EN 13242:2002 “Minerālmateriāli nesaistītajiem un hidrauliski saistītajiem maisījumiem būvniecībai un ceļu konstrukcijām” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav saistošs valsts tiesai tiesvedībā par tāda privāttiesiska līguma izpildi, ar kuru vienai pusei ir uzlikts pienākums piegādāt produktu, kas atbilst valsts standartam, ar kuru tiek transponēts šis saskaņotais standarts, ne attiecībā uz būvuzstrādājuma atbilstības līguma noteiktajām specifiskajām noteikšanas veidu, ne attiecībā uz brīdi, kurā šāda būvuzstrādājuma atbilstība ir jānosaka;

- 3) Direktīvas 89/106, kas grozīta ar Direktīvu 93/68, 4. panta 2. punkts, to skatot šīs direktīvas preambulas divpadsmitā apsvēruma gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka prezumpcija par tāda būvizrādājuma derīgumu izmantošanai, kurš izgatavots atbilstoši saskaņotajam standartam, nav saistoša valsts tiesai, lai noteiktu, vai šādam izstrādājumam ir tirdzniecībai piemērota kvalitāte un vai tas ir derīgs izmantošanai tā mērķim, ja tādā valsts vispārējā rakstura tiesiskajā regulējumā, kas reglamentē preču pārdošanu, kā pamatlietā ir prasīts, lai būvizrādājumam būtu šādas īpašības;
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kas pēdējo reizi grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/96/EK, 1. panta 11. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā, kurās paredzēti – ja vien puses nav paudušas pretēju gribu – netieši izteikti līguma nosacījumi par pārdoto preču piemērotību tirdzniecībai un derīgumu izmantošanai vai kvalitāti, nav “tehniski noteikumi” šīs tiesību normas izpratnē, par kuru projektiem jāveic Direktīvas 98/34, kas grozīta ar Direktīvu 2006/96, 8. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētā iepriekšējā paziņošana.

⁽¹⁾ OV C 96, 23.03.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (High Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Gerard Dowling u.c./Minister for Finance

(Lieta C-41/15) ⁽¹⁾

Regula Nr. 407/2010/ES — Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms — Īstenošanas lēmums 2011/77/ES — Eiropas Savienības finansiāls atbalsts Īrijai — Vietējo banku rekapitalizācija — Sabiedrību tiesības — Otrā direktīva 77/91/EEK — 8., 25. un 29. pants — Bankas rekapitalizācija, izdodot tiesas priekšraksta rīkojumu — Pamatkapitāla palielināšana bez kopsapulces lēmuma un bez piedāvājuma esošajiem akcionāriem izmantot emitēto akciju pirmpirkuma tiesības — Jauno akciju emisija par cenu, kas ir zemāka par to nominālvērtību

(2017/C 006/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Īrija)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Atbildētājs: Minister for Finance

Piedaloties: Permanent TSB Group Holdings plc, iepriekš – Irish Life and Permanent Group Holdings plc, un Permanent TSB plc, iepriekš – Irish Life and Permanent plc

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1976. gada 13. decembra Otrās direktīvas 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD 54. panta otrās daļas] nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses, 8. panta 1. punkts, kā arī 25. un 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu pasākumu kā pamatlietā aplūkots priekšraksta rīkojums, kurš ir pieņemts situācijā, kad pastāv nopietni dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumi, kas apdraud Savienības finanšu stabilitāti, un kura rezultātā tiek palielināts akciju sabiedrības pamatkapitāls bez tās kopsapulces piekrišanas, emitējot jaunas akcijas par cenu, kas ir mazāka par to nominālvērtību, un neļaujot esošajiem akcionāriem izmantot akciju pirmpirkuma tiesības.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.